

[Einar Simonsen.]

forbedringslove, men tager på et vist punkt et videre sigte, som selve lovens titel i virkeligheden også angiver. Det blev før nævnt, at vi årlig inddrog en halv snes tusinde ha opdyrkningsjord til forskellige formål, og derfor er det rigtigt og påkrævet, at vi søger veje og muligheder for at opnå en vis erstatning. Når vi ser på, hvad der er opnået i de 12—13 år, landvindingsloven har virket, det, der for tiden er projekteret og under arbejde medregnet, drejer det sig, såvidt jeg har kunnet forstå, om en landvinding på ca. 110 000 ha, og det er et resultat, som er påskønnelsesværdigt.

Jeg må altså mene; at loven i de år, der er gået, har virket på den måde, det var tilsigtet, og som vi kan være fuldtud tilfredse med. Ved de nu foreslåede ændringer eller tilføjelser, kan man vel næsten kalde dem, sker der en vis nydannelse, idet der skabes mulighed for at udvide arbejdsområdet til i højere grad at omfatte forsøg på landvinding ved fjerde og vige og forsåvidt også i selve søterritoriet. Nu tror jeg nok, at der for det sidstes vedkommende er al mulig grund til at gå frem med en vis forsigtighed. De forfærdelige ulykker, vi for kort tid siden så nede ved Hollands kyster, kan nok mane til varsomhed. Men jeg må hilse med tilfredshed, at landbrugsministeren nu fremsætter dette forslag om ændringer i loven, så at vi kan komme et stykke videre frem.

Jeg skal ikke fordybe mig i enkeltheder; der er allerede af den foregående ærede taler nævnt nogle. Det er klart, at når vi udvider loven til også at gælde andre områder, må der visse ændringer til, og det er sådanne ændringer, der nu foreslås. F. eks. ønsker man jo fra fiskernes side en repræsentant i landvindingsudvalget, og det er rimeligt, at de får det.

Jeg skal med disse ord på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig vedtagelse her i det høje ting.

Korsgaard: Siden landvindingsloven af 1940 blev vedtaget, er der, som alle ved, foretaget ikke så få landvindingsarbejder. Man må vel gå ud fra, at de arbejder, der er foretaget hidtil, omfatter de bedste områder. Med „de bedste områder“ mener jeg ikke alene de områder, der med forholdsvis mindst bekostning har kunnet inddæmnes og udtørres, men jeg tænker også på områder af en virkelig god beskaffenhed. Der

er imidlertid for mig ingen tvivl om, at der stadig findes områder, som er gode, som man med interesse vil se på, og som man formodentlig også efterhånden bestemmer sig til at prøve en udtørring af. Hvor mange områder og hvor store arealer det drejer sig om, er ikke det, det i første omgang kommer an på. Det, det drejer sig om, er, som det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen allerede har sagt, at skaffe mere dyrkbar jord og også en vis beskæftigelse. Når jeg sagde før, at man selvfølgelig må agte på, om de arealer, man ønsker at gå i gang med, er af en sådan beskaffenhed, at man mener, det kan betale sig, må man jo samtidig tage hensyn til den anden side af sagen, beskæftigelsesspørgsmålet, og se, om man på den måde kan skaffe beskæftigelse til en del landarbejdere, som ellers vil stå uden arbejde og være nødt til at melde sig som arbejdsløse.

Jeg synes, at lovforslaget er fornuftigt affattet, og at de ændringer, der er vedtaget i folketinget, er fornuftige, og jeg kan på mit partis vegne give tilsagn om, at man fra vor side vil støtte lovforslaget og er villig til at hjælpe med til en hurtig gennemførelse af det.

Oluf Johansen: Da man efter de krisetilstande med deraf følgende betydelig arbejdsløshed, som man havde i begyndelsen af 30'erne, så sig om efter de arbejdsmuligheder, som ville give mest muligt arbejde, var grundforbedring naturligvis det, man først og fremmest måtte have opmærksomheden henvendt på, men skulle man gå et skridt videre ad sådanne baner, måtte spørgsmålet om landvinding blive det næste problem, og således blev det. Det var altså et spørgsmål om økonomi og landvinding for samfundet i egentligste forstand og en form for arbejde, der ligesom grundforbedringen spredte beskæftigelsen ud over landet. Når vi nu ser på de opnåede resultater, må man være tilfreds med, hvad der er nået. Man kan måske spørge, om det initiativ, der findes, er tilstrækkeligt, om der skulle et stærkere initiativ til; men det skal jeg lade stå hen. Det er ganske givet, at mange af de arealer, som er blevet indvundet gennem landvinding, står fuldt på højde med mange af de arealer, der er indvundet ved hedeopdyrkning. Vi er enige i, at hvis man skal gå et skridt videre og stræbe mod søterritoriets indvinding, er der fiskeri-